

Разпитът на свидетеля продължава с въпроси от адв. Дуков.

СВИД. ВАРИН: От плочата до манастира са над два километра.

Разпитът на свидетеля продължава с въпроси от прокурора.

СВИД. ВАРИН: Пи се алкохол, но аз не съм пил алкохол. Имаше едно шише с ракия. Отец Малин донесе мастика, но от нея не се пи почти. Алкохолизъм не е имало никакъв. Това беше единственото съображение. Целта беше да не се намесват цивилни хора в разправията.

Разпитът на свидетеля продължава с въпроси от подс. Сакарев.

СВИД. ВАРИН: Спомена се, че отец Ангел е тръгнал и Вие сте тръгнал след него. Казах Ви, не повече от двадесет минути ние бяхме навън. Не сме били при нивите.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Нямаме повече въпроси към свидетеля. Не възразяваме да се освободи свидетелят от съдебната зала.

Съдът на основание чл. 278 ал. 3 НПК,

О П Р Е Д Е Л И:

Освобождава свидетеля от съдебната зала, като му присъжда 16 лева пътни и дневни разноски. /изд. 1 бр. РКО/

СВИД. ЯНКО РУСКОВ: Искам да кажа че това което съм писал в показанията на предварителното производство това са ми най-точните показания по това дело. В момента ако пропусна нещо ще е защото не мога да помня добре. На 21.06. около 10 часа вечерта ми се обаждат свещеника от манастира "Св. Пантелеймон" и казва, че е пристигнал един свещеник в манастира, като ми назова и името му. Този свещеник съм го виждал само визуално – отец Стефан. Казах какво прави в момента там. Каза ми само, че е дошъл тук. На мен ми нима мисълта, защото в петък негово преосвещенство ми каза в един разговор преведен в понеделник, че ще дойдат хора в манастира и ще създават проблеми. Затова бях принуден да събера свещениците от околията и да идем на място да видим какъв е случая. Отидохме в Банско да събера свещениците и от там им казах, ме ще отидем да се обадим в полицията, че отиваме в манастира. Минахме през Добринище, като от там събрахме другите свещеници. Взехме всички

с изключение на отец Малин и всички тръгнахме за манастира. Отивайки горе заварихме отец Стефан да седи на една пейка пред манастира. Аз влязох в манастира, като преди това се запознах с него и го питах за какво е дошъл. Като отидох в полицията в Банско те ми казаха, че горе има един свещеник, които ще прави гладна стачка в манастира. Един полицаи ми го каза това нещо. Затова виждайки, че е тъмно и студено аз излязох при отец Стефан и му казах "отец Стефан, ние с теб не се познаваме", той ми каза "ти да не си отец Здравко". Аз му казах "не, аз съм отец Янко". Казах му "защо си тук", той ми отговори "това не Ваш проблем". Аз му казах "виждам, че си тук и ти предлагам храна и одеала", като му казах да му изнесат още една пейка та да му по-удобно през нощта. Предложих му и храна да му дам. Той ми каза храна не искам. Той каза само вода искам. Отидох и му налях едно шише с вода. Качих се горе взех и две три одеала, като му казах, че няма да го закача никой. От там влязохме в стаята на манастира. Пихме по една ракия и си поговорихме в рамките на 30 мин. Като през това време заключих манастирската врат, за да не излиза или влиза никой в манастира. Казах, че ако нещо се случи ще се обадим в полицията. Легнахме си с отец Мунин. Преди това пропуснах да кажа, че когато бях в стаята Борис Ерини имаше спор с отец Стефан отвън. Аз му казах "Борисе, влез си в стаята, не се занимавай с отец Стефан". По едно време като си легнах и заспах ме събудиха и ми казаха, че чуват викове в гората. Питах ги какви викове и те ми казаха от рода на зов за помощ. Питах кои са излезли извън манастира и те ми казват Еринин и Сакарев. Като ми казаха това нещо аз им казах да видим какво е положението. Те ми казаха, че го бият отец Стефан. Отворихме вратите на манастира и тръгнахме в посока виковете. Аз лично виковете не съм чул. Аз не можах с тях да тичам и след 300-400 метра от манастира ми стана недобре и им казах да тичат и да видят какво става. Почаках малко да ми се успокои сърцето и се върнах към манастира. Влязох вътре и се качих в стаята и казах на отец Мунин, че е станало нещо неприятно. Не се мина много време и се върнаха отец Костадин, отец Николай и отец Сакарев. Отец Костадин и отец Николай му събудиха и с тях тръгнах в посока виковете. Аз щом ги видях казах "Малине, какво правиш, защо си излязъл". Питах го къде е Борис Ерини и той ми каза, че е останал там с отец Стефан. Питах къде е сина на Еринин - отец Ангел, те ми казаха, че е заспал спокойно. Казах да се вдигне и да отиде да си прибере бащата. Като се прибраха след това питах Борис Еринин какво е станало и той ми каза "излязох и там заварихме отец Стефан, аз го ударих веднъж, но Малин го удряше по-нататък". Сакарев каза, че е пази отец Стефан не го бие Еринин. Те се оправдаха един в друг. Като се върнаха Ангел и Еринин направи ми впечатление, че отец Малин го нямаше. Всичко това нещо приключи. Борис Еринин си легна. Викам Борисе къде е отец Стефан и

21

той каза "аз го изпратих, до едно место където се виждат светлините от града и той погледна Банско, и аз го питах отец Стефан можеш ли да си отидеш, и той каза да. Изпратих го до там и сина ме срещна по пътя". Та прибирайки се легнаха и заспаха двамата. На сутринта идва отец Никола Мунин и каза търси те владиката по телефона, това беше между 6-7 часа сутринта. Моя телефон не отговаряше. Питах за какво ме търси. Той ми каза, че не знае. Свързах се с владиката и той каза, че отец Стефан е починал. Викам от къде я имаш тази информация, той каза обади ми се един отец Малин. Същата сутрин трябваше да изпратим джипа да вземе работници от съвета, защото водопровода беше запушен и да дойдат да разкопаят, за да се почисти канала на манастира. Аз знам, че Борис и Малин са били този човек, това е имал в предвид владиката сигурно. Аз си мълчах, но само споделих с едно монахче - отец Данаил. Споменах това нещо, че се е случило. Казах му обаче да не казва на никой. Тогава се обадих на отец Малин в Добринище. Питам го аз как е починал отец Стефан. Пиха го от къде знае, че е починал. Той каза, че го е намерил на пътя. Чувайки тези слова аз казах няма да прашае джипа с хора да копаят канала. Казах му на отец Сакарев да дойде в манастира. Той дойде в манастира и запозна всеки да казва какво се е случило. Това е накратко историята за този инцидент.

Разпитът на свидетеля продължава с въпроси от прокурора.

СВИД. РУСКОВ: Разбрах от Негово Преосвещенство, че отец Стефан е починал, но от какво е починал не мога да кажа. Малин ми каза "намерих отец Стефан мъртъв в Аязмото". Отец Марин също е бил отец Стефан, и като са дошли другите хора на мястото не са видели да се бият. Отец Малин казваше, че Борис Еринин е бил отец Стефан. Борис ми каза, че с една тояга го е ударил, само го е боцнал на отец Стефан. Според Борис с тояга Малин Сакарев е бил отец Стефан. Малин ми каза "аз защитавам отец Стефан да не го бие Борис". Дватамата твърдят, че другия го е бил с тояга.

Разпитът на свидетеля продължава с въпроси от адв. Цанова.

СВИД. РУСКОВ: До колкото помня Малин се е върнал в Добринище. Ангел и Борис се връщат в манастира, а отец Малин продължава за Добринище. Те нямаха вид на раздърпани хора. Имаше разговор между нас на който не обърнах внимание. Никой не е видел какво е станало по време на инцидента. Така е твърдял Малин на другите.

ОКРЪЖНА СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА	
Възг. № 53/025	Екз. № 2
04.10.2002г.	
БЛАГОЕВГРАД	

ОКРЪЖНА СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА - БЛАГОЕВГРАД

ДО

"МОБИЛ ТЕЛ" - ЕАД - СОФИЯ
РЕГИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО
БЛАГОЕВГРАД

Във връзка с нуждите на сл.дело № 53/2002 г. и на основание чл. 133 от НПК, моля, да ни бъде изготвена и изпратена справка за входящите и изходящите телефонни обаждания от и към телефонен абонат 088 93 98 64 през периода 21.07.2002 г. до 26.07.2002 г.

Чия собственост е бил този телефонен номер, т.е. на чие име се е водил този телефонен номер за периода.

МОЛЯ ЗА БЪРЗИНА!

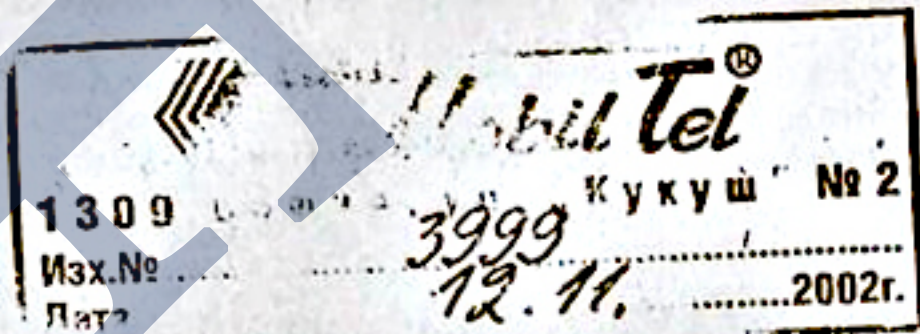
СЛЕДОВАТЕЛ:

"МобилТел" АД – Централен офис, София 1408, ул. "Балша" 8
тел.: 088 500 031, факс: 088 500 032, Дан. № 1220059304

РДВР - Благоевград
На вниманието на
г-н П. Коюмджиев

СЛУЖЕБНА БЕЛЕЖКА

Във връзка с Ваше писмо с изх. № 53/02/08.10.2002г., приложено Ви изпращам разпечатка на проведените разговори от мобилен телефон с номер 088 939864 /собственост на Св.Синод на БПЦ-Неврокопска Св.М от 07.07.2000г./, за периода от 21.07.2002г. до 26.07.2002г.

12.11.2002г.

Директор "Инф. технологии":

/Лев Фелдкхун/

- *бъбрек* – отделни хиализирани гломерули, умерено кръвонапълнени съдове.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

При направения оглед и аутопсия на трупа на **Стефан Илиев Камберов** се установи: съчетана травма изразена в следните увреждания:

- масивни кръвонасядания по горните и долни крайници, по гръдния кош и седалището с образуване на подкожни хематоми и пропиване на кръв в мускулатурата; на места те са с лентовидни /по гърба/ и продълговати с вид наподобяващи двойни ивици /по долните крайници/ форма; на множество места отслоена, размазана подкожна мастна тъкан;

- счупени двустранно ребра отдясно IV до VIII вкл. в предно мишничната линия и от III до VI вкл. от същата страна по задно мишничната линия; отляво от V до IX вкл. по предно мишничната линия; свободно изляла се кръв в дясната гръдна половина /хемоторакс/ в малко количество; контузия на белия дроб; кръвонасядания в местата на счупванията;

- ивицовидни охлузвания по лявата ушна мида с кръвонасядания, охлузване по челото, лявата вежда; кръвонасядания по лигавицата на горната и долна устна;

- успоредни охлузвания в горната част на шията, охлузвания в областта на дясното коляно;

- масивно изразена мастна емболия в белия дроб.

Причината за смъртта на **Стефан Илиев Камберов** е насилствена, дължи се на механичен фактор – многокартни удари с твърди тъпи предмети в различни части по тялото (тежък побой).

Непосредствената причина за смъртта му е масивно изразената мастна емболия в белия дроб, настъпила вследствие двустранно счупените ребра /от дясната страна две линии/ и масивните кръвонасядания с отслояване и размачкване на подкожната мастна тъкан.

Констатираните травматични увреждания са получени по механизма на удари с или върху твърди тъпи предмети с ограничена удряща плоскост /удари с юмруци, ритници и др./, продълговати твърди предмети, притискане и тангенциалното действие на тъпо ръбести предмети /нокти/.

По тялото на пострадалият са нанесени многобройни удари, някои от които са били със значителна сила, което личи от счупените ребра, контузията на белия дроб, масивните кръвонасядания, с образуване на хематоми и размачкване на подкожната мастна тъкан /лявото рамо, гърба, дясното бедро, подколениците и др./

Продълговатите кръвонасядания по гърба и долните крайници, сочат че са получени от силни удари с продълговат/и/ твърд/и/ предмет/и/. Медицинските данни – различната ширина на продълговатите кръвонасядания, дават основание да се твърди, че са резултат от удари от продълговат твърд предмет с различна ширина – дебелина (кол, тояга и др.). Тези увреждания могат да се получат от два различни по дебелина продълговати предмета или един продълговат предмет с различна удряща плоскост (летва, дъска и др.).

Счупените ребра са получени от силни удари от твърди тъпи предмети с ограничена удряща плоскост и най-вероятно от ритници, като не може да се изключи счупените ребра в дясната гръдна половина в една линия с контузия на белия дроб да са резултат от натиск върху гръдния кош (стъпване с крак, притискане с коляно), когато пострадалия е бил в легнало положение.

Кръвонасяданията по лицето, особено по лигавицата на устните, добре съответстват да са получени от удар с юмруци или ритници.

Ивицовидните драскотини по ушната мида и по шията са получени от тангенциалното действие на тъпоръбести предмети и най-вероятно са получени от нокти при борбата.

Не може да се установи със сигурност последователността, хронологията на ударите (кои са първи, кои последни). Най-вероятно уврежданията по лицето и предлакътниците са причинени в началото на борбата. Пострадалият е бил повален на терена (с лице към земята), при което са нанесени силни удари с продълговатите предмети по гръдния кош и долните крайници (най-малко пет) и притискане на гръдния кош.

Всички травматични увреждания са причинени приживе. Морфологичният им характер дава основание да се приеме те да са получени по едно и също време или неголям интервал – промеждутък от време.

След причиняване на уврежданията, пострадалият е могъл да извършва активни движения /да говори, да се придвижва на определено разстояние и др./. Уврежданията са му причинили силни мъчителни, продължителни болки и страдания като пострадалият е могъл да схване ужаса на обстановката, в която е бил поставен.

Смъртта не е настъпила моментално, а за определен интервал от време /часове/, което личи от просторните кръвонасядания, образуваните хематоми и масивно изразената мастна емболия в белия дроб.

Не е съществувала възможност за спасяване на пострадалия, поради тежко изразената мастна емболия, т.е. смъртта е била неизбежна.

Медико-биологичните квалифициращи признаци на причинените травматични увреждания са следните:

- Двустранно счупените ребра на гръдния кош са му причинили трайно затруднение движението на снагата, а контузията на белия дроб и мастната емболия на белия дроб, са представлявали разстройство на здравето, временно опасно за живота.

- Останалите увреждания са му причинили временно разстройство на здравето неопасно за живота, болка и страдание.

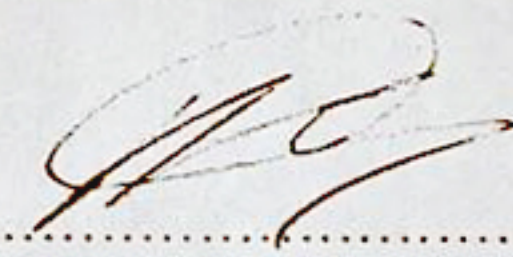
Между причинените телесни увреждания и настъпилата смърт има сигурна, пряка и непосредствена причинно-следствена връзка.

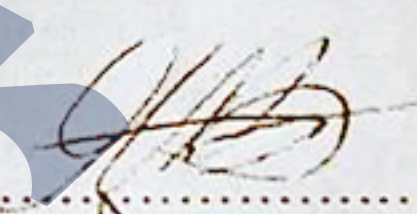
С пострадалият не е извършван анален полов акт.

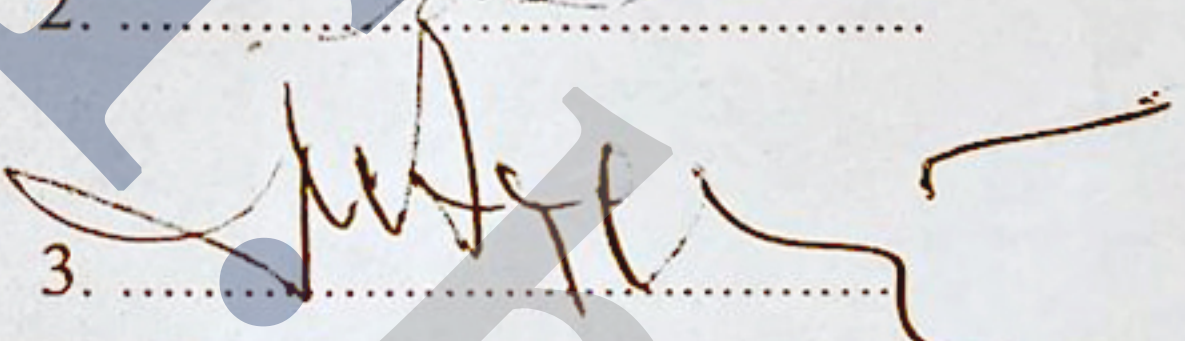
Състоянието на трупните изменения отговарят на настъпила смърт в първата половина на денонощието.

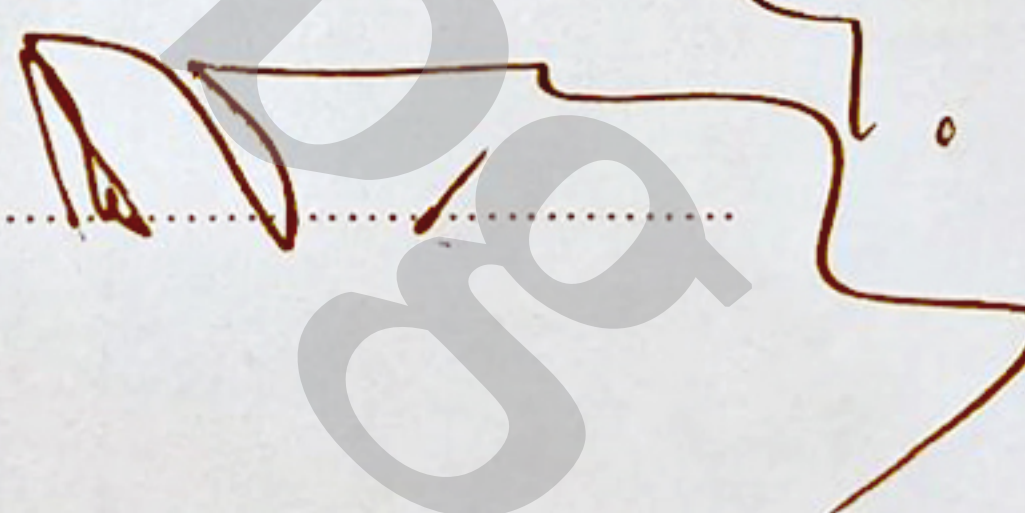
ЗАБЕЛЕЖКА: Приложените схеми и цветни снимки са неделима част от експертизата.

ЕКСПЕРТИ:

1.

2.

3.

4.

О Б Я С Н Е Н И Е

Здравко Благоев джамиев от село
Диче ЕГН 5316050043 ул. „Незнаен
Войн“ № 1^а

Вчера от 22⁰⁰ до 22³⁰ отец Никола
Мунин ми се обади по джамиева
се са оттишли от джамия синод и
да кажат пред църквата да дойдат
нашите епископи и да се кажат
на манастира. Мегакоха епископите
те от Бланко кажиха се заминах
и от отец Димитар Велики кажи се
и заминах и от отец Малин Сахар
но него го нямаше. Казахме на жената
се заминаване на манастира. След като
се кажихме на манастира видяхме
отец Стефан Камбуров да седи на
пейката. Отец Никола Мунин ми
открити портата и вънра УАЗ
вътре, около 23⁰⁰ часа. Но след около
половин час пристигна и отец Малин
с мотор който го е докарал некой е
Бенчо старшиката. Помолуха отец
Стефан да си го евалзат с мотори
но той отказа. Погави бай Борис
Брин му каза да се махне не може
да го млада поменне е бил присут
от тях в тяхната църква. Влезни
хм в столовата да си приказва
ме. Пък като беше много късно
и бях уморен отидох в кухнята и
вечеря, когато излязох да си

мелка отец Стефан пушеше чигара,
калик е в стаята и сам засна
нищо повеќе нито сам пул нито
видел. Сутринта околу 10³⁰ часа отец
Малин ги каза на отец Стефан е
поминал. Ги вепки останах ме како
потресени. Не знам кога отец Малин
е влезал, с у.а.з плитуваеме

отец	Анко	Русков
-11-	Никола	Варин
-11-	Анел	Ерин
-11-	Костадин	Калайджиев
-11-	Симеон	Белгин
цивилни	Борис	Еренин и баца му

На манастира Леа
отец. Никола Мунин
-11- Иван Такаров
-11- **Данайл и сестра Макрина**
цивилни ежругана на Отец Иван и
двете му деца. Марица Амосолова
Тамз Балабанова, Калина Симиджие
ва и сестрата на монахината,

Горното го написах соотвено
рочно и за верноста му е
подписам.

Гр. Соанеко

22 VII 2002 год.

[Signature]

Обяснение

Съществува Димитър Методиев Белин
от. от. Добричиче Благоевград. община тел. 29-72.
на. "Илияна" Димитрова № 6
CSM 089/61-36-85.

НА. 21. 07. 2002г. около 10.30 вечерта в нощта
пристигнаха моите колеги: св. дядо Руков, св.
Здравко Джонев; св. Никола Варин; св. Костадин
Талайджиев; св. Антон Еришин; Борис Еришин; дядо
и св. Ангел Еришин, и заедно влязоха
в до масажирата "Св. Тихомир" на улица
Широка Баха. ик. Никола Мунин, св. Иван Тангров и
християнски, Мария, Апостолова, Катя..., Кам
на; дякон. Димитър. и монахинята

Когато пристигнахме от Сийсфан смятаме
да се оградим на масажирата. Неволно разговаря
с него. Седнахме от до на пейките в разговора
схата. Що-където св. Нико Руков му заведе
св. Иван и вода. След което влязохме в трапезарията
и зоричката на сградата св. Стефан си стана
от до. След време излязохме да изпием една
чаша. Там св. Стефан се бе преместил на
мисречуна на сградата. След 1.30 през нощта
идохме да си легнем. св. Стефан вече
нещо видях от до. Трапезарията си са и
мисречуна чаша, поговорихме с св.
Иван Тангров. И отидох да си легна. Визитата
където имаме св. Здравко Джонев.

За горното писане от мен заявявам все
вярно и се подписвам.
22. 07. 2002г.

св. Димитър

П Р О Т О К О Л

за разпит на обвиняем

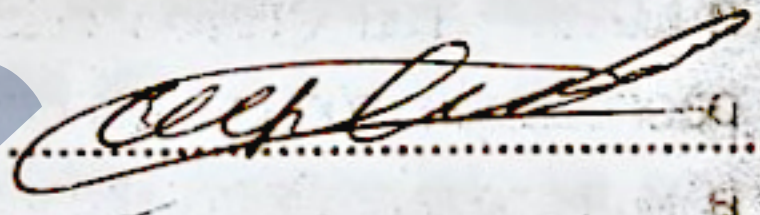
Днес, 05.12.2002 год 19..... г. в гр. Благоевград
област Благоевградска, подписаният Людмил Кожмджиев
следовател при Окръжна следствена служба
гр. Благоевград, на основание чл.чл. 87, 210 и 224 от НПК,
разпитах в качеството на обвиняем по сл. дело № 53/2002 год. 19..... год., по
описа на ОСЛС-Благоевград
гр., лицето:

(име, презиме, фамилия)
народност, гражданство
сем. положение, съдимост
образование, месторабота,
длъжност, адрес, ЕГН)

МАЛИН БОРИСОВ САКАРЕВ

С установена по делото самоличност !

Уведомен съм, че съгласно чл. чл. 49, 44 и 25 от НПК в случаите визирани от закона, имам
право да направя отвод на следователя (пом. следователя).

ОБВИНЯЕМ:

Разяснени са ми правата по чл. чл. 51, 73 и 87 от НПК, а те са:

ОБВИНЯЕМИЯТ има следните права: да научи в какво се обвинява и въз основа на
какви доказателства; да дава обяснения по обвинението, да се запознава с делото и да
прави необходимите извлечения; да представя доказателства; да участва в наказателното
производство; да прави искания, бележки и възражения; да се изказва последен; да обжалва
решенията на съда и органите на предварителното производство, които накърняват неговите
права и законни интереси и да има защитник.

По искане на обвиняемия, защитникът присъствува при извършването на следствени
действия.

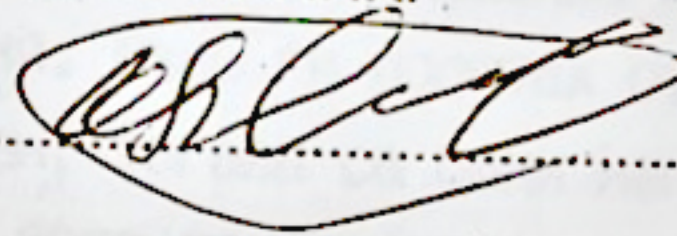
Органът на предварителното производство е длъжен да обясни на обвиняемия, че има
право на защитник - адвокат, и му осигурява възможност да се свърже с него. Той не може
да извършва никакви следствени действия, докато не изпълни това си задължение - чл. 73
от НПК.

ОБВИНЯЕМИЯТ дава обясненията си устно и непосредствено пред съответния орган. Обясненията се дават в присъствието на защитник, когато обвиняемият поиска това. Искането се вписва в протокола и защитникът (адвокатът) се призовава за разпита.

ОБВИНЯЕМИЯТ не може да бъде разпитван по делегация освен в случаите, когато се намира извън пределите на страната и това няма да попречи за разкриване на обективната истина.

ОБВИНЯЕМИЯТ има право да откаже да дава обяснения - чл. 87 от НПК.

ОБВИНЯЕМ:

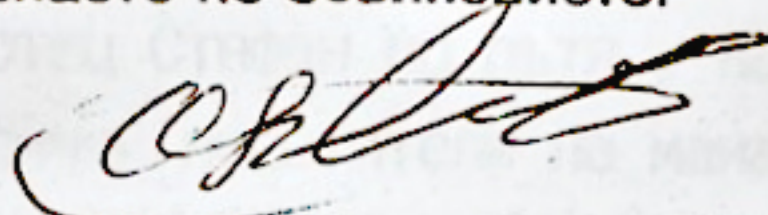

Разпитът започна в 11 часа 50 мин.

Обвиняемият се явявя лично и със защитника си адв. Сланчев. Адв. Михайлов и Михайлов уведомени, ВЪПРОС: С предявеното Ви постановление от 19.....г., не се явяват. Вие сте привлечен в качеството на обвиняем.

Признавате ли се за виновен в извършването на престъплението (та)?
Поканваме Ви да изложите, ако желаете във формата на свободен разказ всичко, което знаете по обвинението.

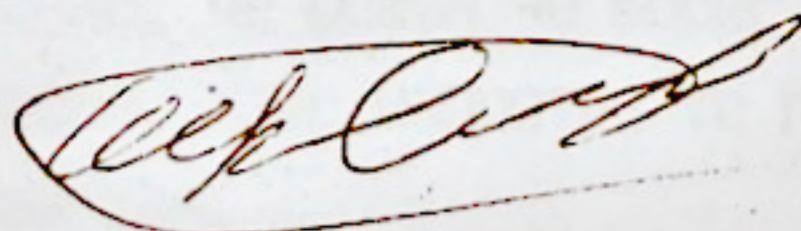
ОТГОВОР:

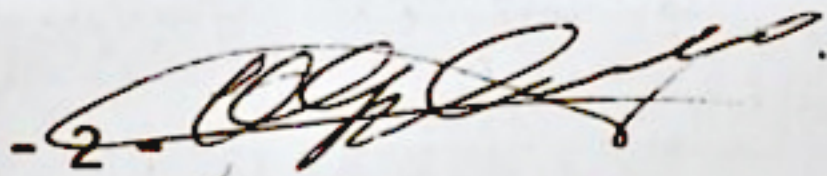

Призован сте в процесуалното Ви качество на обвиняем по НПК, по сл. дело №53/2002 год на по описа на ОСЛС-Благоевград, т.е. по описа на ТСЛО-гр. Разлог. Призовавам Ви да дадете обяснения по така повдигнатото обвинение.

В допълнение на това което съм казал на 23.07.2002 година, искам да уточня следното. След като отидох до манастира, в това стана около 24.30 часа, заварих там мой колеги който бяха във двора пред спалните помещения и всички бяха настръхнали, като очакваха хора от другия синод. Даже мен и Иван Дръменов който ме донара с мотора ни бяха помислили за хора от другия синод. Респективно за Загорчин, Касапинов и Шеев. Отец Стефан беше на пейката отвън пред оградата на манастира. Не съм разговарял тогава с него. В последствие разбрах от колегите, че се е бил настанил в манастира но те са го изхвърлили на пътя за да ношува. От разговора който проведохме в гостната на манастира, разбрах, че той не е сам. Това ми го казаха отец Мунин и отец Русков. Същото го потвърдиха, отците Варин и Калайджиев. Казаха ми, че другите освен отец Стефан са се изпокрили в гората около манастира и чанат удобен момент да назрее. Нахвърляйки се върху нас да ни изкарат, изхвърлят насилно от манастира. Казаха дъщо че са изчаквали да дойдат и техни хора с автобус от гр. Банско. От тези разнази за евентуално добре планирано нападение на манастира от хората от другия синод, се водеха оживени разгонвори. Разговорите се правеха на групички. Към 24.50 часа, отец Мунин напусна гостната. Отиде на двора и от там започна да се кара със отец Стефан. Той седеше на пейката пред манастира. От гостната чух отец Мунин да му казва: "Изчезвай отук, не те дразни". "Никой не те е канил да идваш тук". Чух, че отец Стефан му отговори: "Къде да отида и нещо подобно."

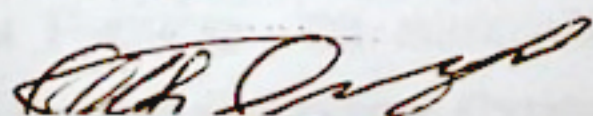
ЗАБЕЛЕЖКА: Обвиняемият задължително се подписва непосредствено под текста на всяка страница - чл. 224, ал. 4 от НПК.

-2-

Тази разправа продължи около 10 минути. След това отец Мунин се върна в госната. Започна да разказва възмутен, че отец Стефан не се изнася от пейната. Борис Еринин който до тогава бе при нас, не издържа и излезе навън. От вън от двора видях, чи беше взел някаква тояга. Аз останах свпечатление, чи всички присъстващи тогава в манастира мой колеги имаха подготвени тояги. Само аз нямах, защото занаясна. Даже ги попитах от къде са им тези тояги. Някой ми отговори, че били от предишния ден, тогава са били направили. Видях как Борис прескочи оградата, т.е вратата, оградата не може да се прескочи, защото е мрежа. Отде до отец Стефан и започна да го псува, да му се зананва, да го обижда. Назваше му "Говедо, неедно, кой те прати тук". "Дена се крият другите идиоти". Припоянаше на отец Стефан как неговите хора са го бутнали от намбанарията в Банско Припомни му за нанесеният му побой в църковата в Банско и други подобни неща. Назваше му, че ще го утрепе. Не видях тогава обаче Борис да го е ударял с носената от него тояга или пък по друг начин. Видях само, че Борис поднара отец Стефан по пътя, като продължаваше да вика по него, да го бута и да го дърпа. Всички посетители на манастира излязоха да видят какво става. От госната никои от колегите ми обаче не излезе. Тана Борис и отец Стефан се отдалечиха. Аз през това време седях до дядо ми Аврам. Казах на него. Бай Авраме, това не е ^{хубаво} ~~хубаво~~ което Борис прави. Той ми каза. "Остави го, той знае какво прави" и друг ^{път} го е правил но винаги се е оправял. "Тежко му е на душата, като прислужник в банската църква са му правили много мизерии"... Казах още на Бай Аврам. "Като Борис си им проблеми, той защо е дошъл тук. Ние всички сме със заповед а той какво прави". Казах още, че ако си има проблеми да си ги решава в Банско, а е дошъл тук да навлича и нас в беля. Каза ми, че пийне ли все е така. Доктора му бил забранил да пие.

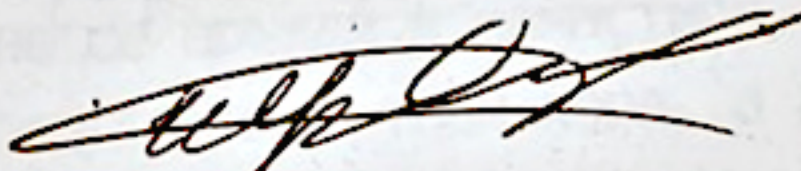
След като Борис и отец ~~хубаво~~ Стефан се отдалечиха, с винове и шум по пътя от манастира към Добринище, след около 30 минути, Борис се върна сам. Влезе в госната, където бяхме, Мунин, Русков, Чанъров, Белчин, Джолев, синът му Ангел, бай Аврам и ниразназа видимо доволен, че е прогонил отец Стефан. Че за да го прогони се е наложили и му е ударил няколко тояги. Точно каза следното "Изгоних го, а ма му трябваша няколко "остригарки"". Русков Мунин, Белчин, Джолев взеха на подигравка Борис, вместо да му се снарат. Започнаха да го насъскват, че отец Стефан пак щял да се върне, даже с подкрепление. Борис се ядоса много. Занани се, че това няма да стане, така както си я мислят тези говеда - отец Стефан и колегите му от Банско. Тогава за втори път излезе навън. Излезе много ядосан. Занани се че тази няма да е така както си я мислят тези говеда. Часа беше около 02.00. От Русков, Мунин и дядо ми Аврам, разбрах, че Борис е дошъл на манастира за да си отмъсти за случилото се с него в църковата на Банско когато е бил бит от хората на други синод. Преди няколко дни той пак идва на манастира но като разбира, че хора от други синод не идват, разочарован си беше тръгнал още рано сутринта. Т.е. той основно бе дошъл да си отмъсти на Загорчин, Касапинов и Шеев. Знаях също така, от отец Мунин, че отец Русков е бил предупреден от владината Натанаил в някакъв случай Борис Еринин да не бъде допуснат в манастира. Направи ми обаче впечатление, че освен че Борис е отново в манастира никои не му пречеше да се заяжда със отец Стефан, даже напротив те го насърчаваха. Това бяха Русков, Варин и другите присъстващи там.

Назах на Белчин и Чакъров ще с този Борис ще си имаме големи проблеми. Попитах ги защо той е дошъл в манастира да оправя проблемите си, като по този начин въвлича и нас. Тайно отец Русков подслушваше разговора ни. Той реагира, в смисъл, че не му е приятно да говорим в този дух. Никой изобщо не искаше да си има работа с Борис. Всеки гледаше да го отбягва, особено коганта беше вече употребил алкохол. Аз също се пазах за да не му противореча.

След като Борис излезе по гореописания начин от мен, той прескочи оградата, т.е вратата. Аз тръгнах след него. Също прескочих оградата, т.е вратата. Настигнах го, т.е Борис беше на около 20-300- метра от манастира в дясно от пътя, където се спуска пътечка дълга около 3-4 метра водеща до така нареченото "Аязмо", което представлява изворче, около което е изградена нещо като сграда, без врата. Първоначално чух шум от там, т.е това не бе шум а виковете. Слезнах по пътечката и видях Борис да бие отец Стефан. Той го риташе с крака, удряше с ръце и го мачкаше. Отец Стефан бе паднал на земята вътре в "Аязмо". Аз хванах Борис за дрешите и го издърпах навън. Той бе с гръб към мен. Като го дръпнах той падна на земята назад по гръб. Ставайки грабна тоягата, която бе някъде около входза за аязмото. Беше разярен и ирвожеден. Аз се изплаших да не би да посегне и към мен или да ме събори със отец Стефан и ме халюса с тази тояга. Назах му да не го бие и какво толкова лошо му е направил. През това време отец Стефан бе станал и застанал на вратата на "Аязмото". Аз го избутах да върви напред и си ходи, т.е да е далеч от Борис. Борис ставайки се развика към мен, че това си е тяхна работа, заплашително към мен. Прециних, че малко Борис се поуспокои. Тръгнах си към манастира. Борис остана. Той тръгна след отец Стефан като ми каза, че ще ходи да го изпрати до село Добринище, т.е към село Добринище. Каза, че ще го изпрати по живо по здраво. Някъде около 02.20 часа се прибрах сам в манастира. В гостната бяха всички освен Русков и Мунин. Имаше ги синът на Борис Ангел Еринин и дядо му Аврам. Мисля, че бяха отишли да спят. Разказах на всички присъстващи в гостната как съм намерил Борис Еринин, как съм ги разтървал. Назах им, че трябва да се направи нещо с Борис Еринин. Калайджиев и Варин ми казаха, че само Ангел синът му може да се оправи с баща си, но той спял. Калайджиев и Варин се качиха до стаята на Русков и Мунин и бяха разказали това което аз им разказах. Аз се качих при Русков и Мунин. Заварих в стаята на Мунин, Мунин и Русков. Двамата седяха и тихо разговаряха. В стаята седеше внучето на Мунин. От тях разбяха, че Варин и Калайджиев са вече разказали това което аз им разказах за случилото се с Борис и отец Стефан. Разказах и на тях какво се е случило. Отец Янко Русков само тихо каза "До там ли трябваше да се стига". Отговори му, "Отец Янко проблемът си е твой", след като владиката те е предупредил, защо допусна Борис да дойде на манастира." След това излязо от стаята и отидох в тоалетната на приземния етаж. Тя бе заета, като по гласа разбрах, че вътре е Мариана Апостолова. Изчанах малко и след това влязох аз. Забавих се около 10 минути, тъй като бях по голяма нужда. След като излязо от тоалетната, отидох в гостната. Там бяха Белчин, Чакъров, Джолев, от които разбрах, че Варин и Калайджиев и Русков са излезли извън пределите на манастира и са отишли да търсят Борис Еринин и отец Стефан.

Преди да отида в гостната, мина през кухнята, където бяха Мария - съпругат на отец Чанъров с децата. От голямата шумотевица никои не спеше в манастира. Всички бяха будни. Часът беше около 2.30.

С колегите ми в гостната продължихме да си правим бѐабет и чанахме да се върнат другите. Това продължи около час. Около 03.30 часа в гостната дойде и синът на Борис - Ангел Еринин. Казаха му, че Варин, Калайджиев и Русков са отишли да търсят баща му. Ангел излезе и тръгна. След малко Ангел се върна и ми каза, че го е било страх от тъмнината, като ме помоли да го придружа, за да открие баща му и другите. Аз се съгласих и двамата тръгнаме, като пресночихме вратата. Искам да заявя, че през цялата вечер вратата на манастира /входната/ бе постоянно заключена, тъй като очанвахме нападение. Ключове имаше само отец Янко Русков. Около 04.15 часа на няколко метра след Циганския катун, намиращ се до завоя на пътя от тъмнината пред нас изплуваха силуетите на две лица с тояги. Като ги наближихме, разбрахме, че това са Калайджиев и Варин, които бяха облечени в расата си. От тях разбраха, че Борис Еринин и отец Стефан са горе при нивите и че те не са могли да се оправят с него, и че той нещо е превъртял. Продължихме по пътя с Ангел Еринин. Забързахме крачната, тъй като Ангел се боеше за баща му, а аз за отец Стефан, знаейки за заканите на Борис към него. Някъде на равното, при житните ниви срещнахме Борис Еринин. Той беше много изплашен. Като го срещнахме той постоянно сновеше напред-назад и около нас. Имах чувството, че не знаеше нанъде да тръгне. На нашите въпроси той не можа да обясни и откъде идва. Отговаряше нервно, троснато и основно казваше само: "Изпратих го, изпратих го". Не можахме да разберем как го е изпратил и къде го е изпратил. Двата с Ангел се усъмнихме, че може нещо се е случило и че нещо не е наред и че ни лъже. Тогава се разбрахме Ангел да усмири баща си, а аз да потърся напред по пътя отец Стефан. Разбрахме се също заедно да се приберем в манастира., като двамата да ме изчакат на място. Не бях изминал и 20 крачки, когато чух зад себе си обезумелите гласове на Борис Еринин: "Малине, Малине, върни се." Не му отговорих, а продължих. На около 50-60 метра видях по средата на пътя проснат по корем с ръце, разперени навън, отец Стефан. Единият ръкав от расото му бе изхлузен от ръката му. Беше без шапка и бе неподвижен. Помислих си, че е припаднал. Пътят беше много стръмен. Той бе с главата посока към манастира. Обърнах го по гръб, хванах го под мишниците и го издърпах на няколко метра назад по пътя и встрани от пътя. Докато го дърпах панталоните му се изхлузиха вследствие от търкането на тялото в областта на заднина - таза към земята. Оставих го встрани от пътя. Опитах се да го върна към живот, като му направих масаж на гърдите, натискайки с ръцеу върху тях. Не се получи. Той нямаше дишане. Тъй като панталоните му се бяха изхлузили до обувките, а аз никога не бях обличал мъртъв човек, реших да ги сваля, заедно с обувките. Свалих и расото му и ги поставих встрани до тялото му. Шапката я взех и я оставих също при панталоните, обувките и расото.. Тогава погледнах часовника си и видях, че часът е около 04.45 часа. Виждах силно "Ангеле Ангеле " по никои не ми отговори. Върнах се обратно по

мястото, където трябваше да ме чакат Ангел и Борис, но не ги открих там.

Тогава реших да не се връщам в манастира, тъй като сметнах, че е повече безнадёжно да се разправам с тези хора, а ада отида в къщи в село Добринище и да се обадя за случилото се на владиката Натанаил. Като се върнах, минавайки покрай тялото на отец Стефан, сгънах дрехите му, покрих го с расото му и тръгна към селото. Около 06.00 часа, веднага след като пристигнах, се обадих на владиката Натанаил. Казах му седното: "Дядо Владина, станало е нещо много лошо." Натанаил ми каза: "Какво е станало." Аз му казах: "Отец Стефан е мъртъв." Той ме попита как разбра, че е мъртъв, може би е само припаднал. Аз му казах, че няма дихание. Попитах го какво да правим, какво ще стане с нас. Той ми отговори: "Какво, какво, нищо няма да стане." Предложих му да го преместим на друго място с джипа на Мунин. Той ми каза, че и да го преместим, то пак си е същото. Каза ми да чакам на телефона и ~~никой~~ никъде няма да ходиш. Аз ще говоря с отец Янко Русков и той ще ти каже какво да правиш. След малко ми се обади отец Янко. Каза ми: "Малине, владиката знае всичко." Също така ми каза, че са говорили с кмета на Добринище да изпрати работници, които да оправят водообхващането над манастира, но не са били уточнили за кога. Затова твоята задача е настоятелно да изисках от кмета колата с работниците да се начиш и ти с тях и като минете покрай трупа на отец Стефан, да им привлечеш вниманието върху него и ~~нека~~ те да съобщат на полицията. Това е.

След това направих това, което отец Русков ми нареди.

Като отидох на манастира около 10.00 часа, разбрах от свиканото съвещание в манастирския двор по повод това как да се излезе от положението следното: Варин и Калайджиев казваха, че ниной нищо не знае за случилото се от Циганския катун нататък. Всички се разбраха нищо да не казват пред полицията за това какво са чули за случилото се след аязмото и ~~нататък~~. Еринин - Борис бе много изплашен и повтаряше, че ако нещо се случи с него, ще се обеси. Всички имахме грижата да го следим, за да не направи нещо такова.

Разбрах само, че сед като Варин и Калайджиев са се върнали към манастира са били камбаната на умряло. Това разбрах от Марияна Апостолова.

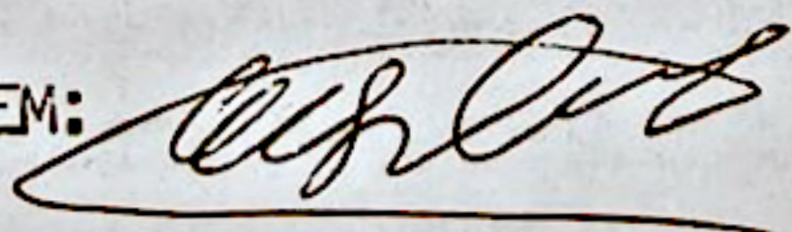
Това мога да кажа по случая.

Адвокат Сланчев: Въпроси нямам.

Горното е казано от мене, за верността му се подписвам.

Разпитът приключи в 13.50 часа.

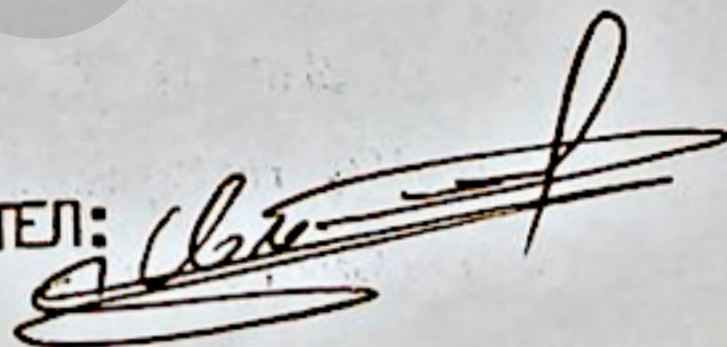
ОБВИНЯЕМ:

АДВ. СЛАНЧЕВ:

СЛЕДОВАТЕЛ:

ПРОТОКОЛ

за разпит на свидетел

Днес, 23.7.2002 г. в гр. (с.) Разлог
област Боян Аршинов, подписаният
следовател при ТСО
гр. Разлог, разпитах в качеството на свидетел по сл. дело
№ 53/02 19 ТСО г. по описа на
гр. Разлог, лицето:
Имена по паспорт НИКОЛА МИХАЙЛОВ МУНИН
л. п. серия №, издаден на 19 г.
от на МВР, гр.
роден на 10.11. 19 48 г. в гр. (с.) Добриница
област (държава) ЕГН
живуц в гр. (с.) Добриница област (държава) №
ул. (жк) №
бл. вх. ап. тел. №
образование Висше, професия Свещеник
месторабота Храм "Св. Апостоли Петър и Павел" - с. Добриница длъжност Свещеник
семеино положение женен
съдимост не осъждан
отношение към страните

Предупредих свидетеля за отговорността, която носи по смисъла на чл. 290, ал. 1 от НК, ако откаже да свидетелствува и в случай, че съзнателно потвърди неистина или затаи истината. Разясних му правата и задълженията, произтичащи от чл. 93-99, 224-227 от НПК. Същият обеща добросъвестно и точно да изложи всичко, известно му по делото, което удостоверява с подписа си.

СВИДЕТЕЛ И. Сакарев

Разпитът започна в 4 ч. мин.

По същество на делото, свидетелят даде следните показания:

Работя от прайди повече от 10 години като свещеник в Добринишкия храм. Като член на светия синод, т.е. като служител на светия синод на бившата Разложка духовния епархия имам задължения да дежуря и вода служби в манастира Св. Пантелеймон в Обидимокото землище в територията на отец Малин Сакарев. От дълго време манастира Св. Пан-

ЗАБЕЛЕЖКА: Свидетелят се подписва непосредствено под текота на всяка страница - чл. 224, ал. 4 от НПК.

талеѝмон се управляваше от разколниците на дядо Пимен. От миналия понеделник свещениците които служиме в синода на дядо Максим влязохме във владение по нареждане на владиката Натанаил в този манастир. За да не допускаме отново хора от разкола да влязат в манастира и по инструктаж на дядо владика Натанаил, свещениците от нашия синод давахме дежурство в манастира. Винаги там дежурехме по двама - трима души. Аз бях дежурен от събота до понеделник. С мен в манастира през тези дни бяха дякона отец Данаил, отец Иван Чакърров, неговата съпруга, моето внуче Николай и някои други хора близки на нас, а и обикновени богомолци. На 21.7.02г. около 22.00ч., а може би и след 22.00ч. една от богомолките с име Мариана Апостолова, която беше дошла на поклонение в манастира ми каза, че в двора на същия е дошъл отец Димитър Шеев. Якид Това нещо го чу и отец Иван Чакърров, и той отиде да го види, тъй като Мариана не беше сигурна кой точно е този човек. След него излязох аз, заедно с отец Натанаил. Видях, че под черешата в двора на манастира седеше отец Стефан. До него беше отец Иван. И аз отидох при него и го попитах какво търси тук. Казах му, че много добре знае кой е вече в манастира, че мястото не му е там. Помолих го да напусне манастира с цел да не се създават дразги или разправии. В тази връзка искам да Ви кажа, че имаме информация от предния ден, че в понеделник - 22.7.02г. хора от разкола ще се опитат отново да завземат манастира. За да предотвратиме това нещо вниманието ни беше заострено и за това давахме и дежурства. На мойто покани отец Стефан да напусне манастира, той отказваше, като доводите му бяха, че тука е работил дълги години, че е участвал в строежа на манастира и, че не трябва да го гониме оттам. Все пак както казах и по-горе, за да не възникнат допълнителни проблеми подканих по-настоятелно отец Стефан да напусне манастира и мо изведох държейки го за едната ръка извън оградата на двора на манастира. Веднага след него заключихме входната врата. Ключовете тогава ги държах аз. Отец Стефан седна на пейката до оградата. Прецених, че е възможно да възникне някакъв конфликт предвид това, че отец Стефан дойде доста късно, а пък и инструкциите ни бяха винаги да се обаждаме, ако възникне някакъв проблем с цел да се съберем повече хора и да не допуснем дора от разкола отново да завземат манастира. За целта отидох в горния край на двора на храма, където излиза обхват на мобилния ми телефон и се обадих на отец Янко. Казах му, отец Янко в манастира дойде отец Стефан. Притеснявам се за това, че той дойде много

Ил. Димитров

ПРОТОКОЛ

за разпит на свидетел

Днес, 12.08.2002. год. ... г. в гр. Банско ..., област ... Бл-на ...

..., подписаният Дюдмил Коюмджиев ...

..., следовател при ОСЛС ... гр. ...

Благоевград ..., на основание чл. чл. 92 и 93 от НПК, разпи-

тах в качеството на свидетел по сл. дело № 53 ... 19 ... г., по описа на Окръжна

следствена служба ... гр. Благоевград ...

лицето: МАРИАНА НИРИЛОВА АПОСТОЛОВА ...

Родена на 20.08.1958 година в село Добринище, общ. Банско ...

Жител и живува в село Добринище, ул. "Г. Темелков" №39 ...

Българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, ...

работи като музейен уредник в "Дом-музей-Иван Козарев" с. Добри-

нище- ЕГН 5808200132 ...

Уведомен съм за задължението ми, при повикване да се явя пред следствените орга-
ни да изложа добросъвестно и точно всичко, което ми е известно по делото за отговор-
ността, която нося при отказ да дам показания, за съзнателно потвърждаване на неисти-
на или затаяване на истината, както и за разгласяване на материалите по предварител-
ното производство без разрешение от прокурора — чл. чл. 95, 96 и 179 от НПК, чл. чл. 290
ал. 1 и 360 от НК.

СВИДЕТЕЛ: Мариана Апостолова

Уведомен съм за правото ми да се ползувам от бележки, да правя поправки, допълне-
ния и възражения по протокола ми за разпит, както и да дам саморъчни показания — чл.
чл. 97 и 102 от НПК.

Уведомен съм и за обстоятелството, че нямам задължение да дам показания по въп-
роси, отговорите на които биха уличили в извършване на престъпление мен, мои възходя-
щи, низходящи, братя и сестри или съпруг — чл. 96, ал. 1 от НПК.

СВИДЕТЕЛ: Мариана Апостолова

Разпитът започна в .11. 10. ... м. На зададените въпроси свидетелят отговори
както следва: Въпрос: Призована сте като свидетел по сл. дело №3/2002 год. по
..... описа на ТСО-гр. Разлог обвиняеми по което са Малин Борисов Санарев ...
и Бория Ангелов Еринин. Познавате ли тези лица и какви са Ви взаимоотношенията
с тях?

.... Отговор: Познавам Малин Санарев като мой съселанин. Борис Еринин го видях
за първи път в ноща на 21/22.07.2002 год. в манастира Св. Пантелеймон,

.... Въпрос: Разкажете ми под формата на свободен разказ какво знаете за случи-
лото се на 21/22.07.2002 год.

.... Отговор: На 21.07.2002 година/неделя/ с моята приятелка Катя отидохме пеша
до манастира "Св. Пантелеймон" намиращ се над село Добринище. С нея отдавна
имахме уговорка да ходим до там. Тя искаше да види един нейн познат двещеннин
отец Иван, който тогава е живял в този манастир а тя искаше да му занесе
млено. Той там се е възстановявал от преживяно сърдечно заболяване. Тръгнахме
от село Добринище към, т.е. в 12.00 часа точно. Вървахме двете пеша. Носехме
ншато багаж основно храна. Багажа не беше много и не ни тежеше,

Пристигнахме в манастира някъде около 14.00 часа. Направи ми впечатление
това, че входната врата, за двора на манастира беше заключена. Предишни пъти
като съм ходила там аз ходя там всяка година, никога тази врата не е била заклю-
чена. Вратата беше заключена с верига и катенари. По двора беше отец Ангел Еринин.
На него му назахме да ни отворим. Отец Ангел беше с тряга, букова в ръка,

Влязохме и отидохме при сестра Калина. Поприказвахме си с нея. На нея и назахме
че иснаме да пренушваме в манастира. Тя ни посочи в коя сая да се настаним.
Настанихме се в стаята намираща се веднага след стълбите в дясно, на втория
етаж, ако не се брой приземния етаж. Изгледа на тази стая беше към пътя,

От прозореца на тази стая се вижда входа за двора на манастира и пейната на която
по късно седеше отец Стефан. Райзстоянието по моя мерка беше около 15-на метра,

Става въпрос за разстоянието от прозореца на нашата стая до пейната на която
седеше отец Стефан. Оставихме си багажа в тази стая и отидохме на разходка
с Катя. Не знаей колко се бавихме но като се върнахме, вече отец Ангел,

Еринин си беше отишъл а в манастира бяха дошли отец Никола Мунин и отец Иван
Чанъров със съпругата му Мария и двете им деца. Отец Мунин също беше на)

манастира с внучето му. Някъде около 20.00 часа, слънцето се беше скрило
и не твърдя че часа е бил точно толкова, когато аз, Катето и отец Н. Мунин
запалихме огън вън двора на манастира, където и друг път се палеше огън
и там имаше печка. Започнахме да топлим вода за да измием каницата от
гранясалото олио. През това време входната врата за манастира беше отворена защото
многократно излизахме и влизахме в двора и и звън него и ходихме да пичната
Някъде около 22.00-22.10 часа видях свещенник в двора на манастира, който
се беше запрятил към пейните и масата под черешата а не към сградата на
манастира. Аз помислих, че това може да е отец Димитър Шеев, който беше ерхирейски

ЗАБЕЛЕЖКА: Свидетелят се подписва непосредствено под текста на всяка страница — чл. 224, ал. 4 от НПК.

Пантелей

Иванов

намесник. Отидох до трапезарията на манастира и казах на отец Н. Мунин, че ерхирейск
ия дойде. Той ~~излезе~~ излезе от столовата навън. След това видях, както и всички присъства-
щи че отец Никола Мунин извежда отец Стефан от двора на манастира. Не се караше с
него. Назваше му, че трябва да го разбере. Че така му е било заповядано. Че не тряб-
ва да се допускат хора от други синод в манастира. Отец Стефан му назваше. "Отец Никола
защо ме гониш, аз не съм дошъл да правя нищо лошо. Аз съм дошъл само с една найло-
нова ^{торба}. Отец Никола го изведе, държейки го за едната ръка извън двора на манастира
и го остави на пейката там. След това заключи вратите и започна да говори по мобилният
му телефон. До колкото разбрах той тогава звънеше на владиката Натанаил и отец Янко
Русков. Отец Стефан седеше отвън и пушеше цигара след цигара. Той мълчеше и нищо не го-
вореше, кама ли да е казал нещо лошо. Отец Никола след това му каза. "Отец Стефане
защо им се върза на външа и дойде тук". Нямаше ли кой друг да изпратят а теб"
"Стой му отговори, че е дошъл сам, даже и съпругата му не е знаела за това,
че е дошъл ~~ук~~ тук". Аз тогава разбрах от отец Никола, че ще дойдат всички свещенници
в манастира, че там ги е изпратил владиката. Тогава и аз казах на отец Стефан да си
ходи за да не става за подигравка с тях. Той ми каза: "Как ще си ходя по тъмното" Аз не
виждам". Към 23.30 часа с Катя се качихме в стаята за да си легнем. Преди още да си
легнем в двора на манастира влезе автомобил УАЗ със свещенници. Видях че от него
слязоха Янко Русков, Дим. Белчин, Ангел Еринин, баща му Борис Еринин и дядо му Аврам,
Николай Варин, К.Калайджиев, Здравко Джолев. Видях и чух, че между отец
Мунин и отец Русков се проведе разговор. Мунин разказа на Русков какво е станало.
След това всички четеха за някъва статия от някъв весник. Мисля, че Борис Еринин
четеше и че тенето беше на висок глас за да чуят, т.е. да чуе отец Стефан.
Четоха и коментираха. Основно казваха, че това няма да стане, че няма да пострижат
Калина за монахиня, че вече никога в манастира няма да дойде отец Румен Калайджиев.
Имам чувството че статията се четеше подигравателно. По някое време се унесохме.
Събудих се от винове. Гласът не ми беше познат. На свещенниците им познавам
гласовете. Гласът беше "бесноват". Назваше в общи линии: "Мамка ти мръсна и нучето".
"Дао ставаш и да се махнеш от манастира. Вие мен в църквата да ме биете. Заради Вас
пострадах с главата". Отец Стефан му каза "Борисе, когато те биха, аз бях ли в
алтара". Тогава Борис му каза, ти ~~не~~ беше там но сега ще пострадас заради тях.
Каза му също, защо ме гонете, точно така защо ме гоните а не защо ме гониш.
Това ме накара да мисля, че в двора има и други хора. Каза още: "Да знаете че ще
отговаряте за това". Тогава Еринин отново му казаха "Мамати мръсна, сега ще те утрепа".
Мисля, че му каза : "С този ко ще ти избия зъбите"... Слушам тогава, че някой от свещен-
ниците казваха, "Хването го бе, Борисе я ела тук". Настъпи тишина. Искам да ви кажа,
че всико това само го чувах. Чух също така и шум от мрежата на двора. Съмнявам се да не
би и вратата да беше отворена. Унесох се и отново се събудих от шум на идващ в манастира
мотор. Кой е бил с този мотор не мога да Ви кажа, защото тогава нито съм видяла, нито
пък съм чула. Чух само думите на отец Н. Мунин. "Чибрит, моля ти се качи свещеника
на мотора".

на мотора и го закарай до Добринище". Той му отговори нещо но не знам какво точно. След това отново съм се унесла но не спях дълбоко. Тази нощ въобще не беше спокойна. Постоянно по двора се движеха хора. Чувах се мъжки шапки. Звняха мобилни телефони... На сутринта към 07.30 видях отец Иван да тръгва на разходка с бастуна. Към 08.30 с Катя тръгнахме на разходка с Катя. Тръгнахме в посока черния път за село Обидим. По пътя срещнахме работниците Рашко и съпругата му. Те се връщаха от обекта където работят. Попитахме ги къде ходят. Те ни казаха, че за тях работния ден е приключил. Ние си продължихме разходката. Към 11.30 се върнахме в манастира. Всички свещеници бяха отвън на двора. Точно пред вратата на столовата отец Янко Русков ни поздрави. Попита ни какво правим. Обяснихме му кога сме дошли и кога имаме намерение да се прибираме. Той ни каза да останем и да не си тръгваме, и че щяло да дойде полиция. Каза ни, т.е. попита ни дали сме чули нещо през ноща. Аз му отговорих, че съм чула много нецензурни неща отправени към отец Стефан. Той каза, че точно заради това, трябва да останем и да нажем на полицията какво сме чули. Попитах защо ще ни разпитва полиция и отец Русков каза, заради това че отец Стефан е бил бит.

Качихме се с Катя в стаята ни и започнахме нещо да ядем. През това време в стаята влезе отец Н. Мунин и ни каза че отец Стефан не е бил бит а е убит. Реагирах остро и му казах, "как не Ви е страшно да допуснете това нещо и тем подобни неща" Той само ми каза, че си е бил с внучето в стаята и нещо не е разбрал защото е спал. След това всеки един от свещениците започна да ме разпитват, какво съм чула и видяла. Даже дойде в стаята където спим и Борис и Ангел Еринин. Преди това Ангел Еринин влезе в стаята ни и потърси рания. След това дойдоха бащата и дядото на Ангел. Еринин ме попита какво съм чула през ноща. Чух, му казах, как ти му викаше. Чух също така от отец Иван, че той бил чул през вечерта виковете от Стефан за помощ. Каза ми, че той е бил същата вечер и че е само отбранявал отец Стефан от отец Малин. Думите на Борис ми звучаха като оправдание пред мен или пред мен да каже нещо пред мен за което се смята за виновен. Устата му хнеше. Ангел и дядо само защитаваха Борис Еринин. Казваха, че щом не е виновен защо счита длъжен да се обяснява. Според мен те тримата дойдоха в стаята за да разберат колкото аз знам.

Към 16.00 часа с полицейска кола бяхме докарани в Добринище от манастира.

Въпрос: Чули ли сте да звъни камбаната в манастира през ноща на 22.07.2002 год.

Отговор: Не съм чула лично камбаната тогава да е звъняла. Знам от колежката ми Катя, че презвитера Мария Чанърова разбирайки също за убийството на отец Стефан споделила че камбана през ноща около 03.00 часа е звъняла на умряло.

Въпрос: Видяхте ли някъде из манастира да има тояги по дълги, онастрени.

Отговор: Видях две големи букови тояги. Те бяха подпрени до ореха в предната част от към вратата. . Дадна не мега споделих че тези тояги може да ми послужат да си чунам боб с тях..

Искам да допълна, че разбрах от Катя, че тя е чула от Борис Еринин и синът му Ангел и отец Варин, последния да им казва, ще говорите само това което се разбрахме.

ВЪПРОС: Разбрахте ли че в манастира е дошъл отец Малин Санарев

Отговор: Разбрах на другия ден, т.е. през деня, след като се върнахме от разходка.

Това стана към 11.30 часа.

Адвокат Сланчев: Пред вас Борис Еринин казвал ли в 08.30 аз го утрепах, одрах му кожата от дете не ми върви".

Отговор: Не. С категоричност мога да кажа, че той ми каза само последното. От дете не ми върви..

Въпрос: Видяте ли дали свещениците пиеха.

Отговор: Не съм видяла но в просъница чувах че в разговорите между тях се споменава-ше пише.

Въпрос: Чухте ли когато се събудихте дали някой казва "Боре стига, остави".

Отговор: Да чух това нещо.

Въпрос: Какво имате в предвид като казвате "Бесноват глас".

Отговор: Имам предвид, че това е глас на човек който иска да бие да мъсти. Глас който звучи заплашително, глас на човек обладан от бесни от лукавия.

Това мога да кажа по случая.

Искам да допълня още нещо. Познавам отец Мунин от много години. Не го познавам като агресивен човек. Не знам в село Добринище да се е бил с някого и да му е направил нещо лошо. Никога няма да посегне на който е било. Избухва на момента, изкарва си яда и след това отново е спокоен. Това Ви казвам във връзка с допълнителния въпрос зададен от адв. Сланчев.

Горното е вярно, правилно е записано и за верността му се подписвам.

Разпита приключи в 13.35 часа.

Свидетел:

Следовател:

016 Д. Сланчев

за разпит на свидетел

....., подписаният Людмил Нюмджиев

..... следовател при ОСЛС гр.

на основание чл. чл. 92 и 93 от НПК, разпи-

маж в качеството на свидетел по сл. дело № 53/2002 год. г. по описа на Териториал-

но следствено отделение гр. Разлог

лицето: Иванна Аврамова Намберова

Родена на 15.11.1941 година в село Раданово, обл. Велико Търново....

Жител и живуща в гр. Банско, ул. "Отец Паисий" №20

Вдовица, с основно образование, неосъждана, работи като настиер-

образование, месторабота, должность

ЕГН 4111150050

7Съпруга на пострадалия Намберов/

Уведомен съм за задължението ми, при повикване да се явя пред следствените органи да изложа добросъвестно и точно Всичко, което ми е известно по делото за отговорността, която нося при отказ да дам показания, за съзнателно потвърждаване на неистина или затаяване на истината, както и за разгласяване на материалите по предварителното производство без разрешение от прокурора — чл. чл. 95, 96 и 179 от НПК, чл. чл. 290 ал. 1 и 360 от НК.

СВИДЕТЕЛ: *W. J. A.*

Уведомен съм за правото ми да се ползвам от бележки, да правя поправки, допълнения и възражения по протокола ми за разпит, както и да дам саморъчни показания — чл.

Уведомен съм и за обстоятелството, че нямам задължение да дам показания по въпроси, отговорите на които биха уличили в извършване на престъпление мен, мои възходящи, низходящи, братя и сестри или съпруг — чл. 96, ал. 1 от НПК.

СВИДЕТЕЛ: *У.В.В.А.А.*

Разпитът започна в ... 12 ... ч. 05 ... м. На зададените въпроси свидетелят отговори

както следва: Въпрос: Призована сте като свидетел по сл. дело №53/2002 год.
по описана на ТСЛО-гр. Разлог. Обвиняеми по делото са. Малин Борисов. Санарев. и.
Борис Ангелов. Еринин. Познавате ли тези лица.

Отговор: Малин Санарев лично не го познавам. Знам името му само от починалия
ми съпруг. Той беше го венчал преди много години. Знам, че е от село Добринище
Нямам и не съм имала с него никакви взаимоотношения.

Борис Еринин го познавам много отдавна. Почти от 1965 година от като със съпру-
га ми отидохме в гр. Банско. Баща му беше касиер в църквата в Банско. Не съм
имала никакви взаимоотношения с Борис Еринин.

Въпрос: Разнажете ми под формата на свободен разказ какво знаете за случилото
се на 21/22.07.2002 година със съпруга Ви - отец Стефан Камберов.

Отговор: Съпругат ми отец Стефан работеше като свещеник в църквата в гр.
Банско. Дълго време преди това той беше председател на църковното настоятелство
в гр. Банско. Като такъв той направи много за манастира Св. "Панталеймон". В смисъл
направи му основен ремонт, реставрираха църквата там и на основите на старата мана-
ирска сграда. Посториха нова такова. В този смисъл той много държеше и бояеше
за този манастир. Ходеше често там. За последен път бе там за три дни две сед-
мици или по малко преди да мине манастира под владението на свещениците на
Натанаиловия синод. На 15.07.2002 година свещеници от синода на Мансим
бяха отишли в манастира и сменили всички брави на вратите там; като официално
са заявили, че те вече владеят манастира и ще се разпоредят там. За това
нещо разбрахме от папача до тогава в манастира Георги Аврамов. След като разбра
за случилото се отец Стефан много се разстрои. В последните дни стана просто
мълчалив и повече пушеше. Личеше му че много съжалява; тежко му е за случилото се.
Като Ви казах той много държеше на този манастир. Разбирайки, че той е във владе-
ние вече на хора от другия синод в който той не членуваше го напара да стане
толкомва мълчалив; ядосан или по точно силно разстроен и натъжен. Аз също почувству-
вах болка и страдание от случилото се. И аз милеех за този манастир като
съпруга ми. Започнахме след случилото се да пишем разни жалби основно до
полицията в гр. Банско. Аз и Георги Аврамов занесохме лично жалба до РПУ-Банско.
Там ни прие, т.е. прие жалбата някъво момиче - секретарка, която ни даде входящ
номер. Аз и казах, че само това не ни задоволява. Поисках среща с началника на РПУ-
то. Тя ни каза да изчакаме и след малко бяхме приети от него. Попита ни какво иска-
ме и ние му отговорихме, че сме донесли жалба за случилото се на 15.07.2002 година
в манастира. Искахме съдействие от полицията да ни помогне да ни се върне, т.е.
да влезем отново във владение в манастира. Раздразниха ме много действията и де-
лите на началника, след като прочете жалбата ни. Той подхвърли жалбата ни на
борото и каза, че нищо няма да стане. Още миналата година са идвали двамата
владци но не са се погостили. Иначе изслуша Георги, който му обясни на хората
от другия синод са разбили старите брави и катинари на манастира. Началника каза,

ЗАБЕЛЕЖКА: Свидетелят се подписва непосредствено под текста на всяка страница — чл. 224, ал. 4 от НПК.

Ив. Калев

бунвално: "Симеон призна Максим". Аз му казах, какво от това. Той не ми отговори, но аз се възмутих много от думите му.

В следствие тази наша жалба, или поне аз не знам да са предприети някъкви действия от страна на полицията. Просто тогава бяхме посъветвани да се обърнем към прокуратурата. Към там ~~каква~~ в последствие се беше жалил отец Загорчин. Аз занесох копие от жалбата до полицията и в общината в гр. Банско. Не знам и от там да са предприети някъкви действия по тази жалба.

Всичко това го направихме още във вторник на обяд.

Отец Стефан продължаваше да страда от случилото се. В четвъртъка или петъка преди убийството вечерта отец Стефан на вечеря сподели с болка, че му е много тежно за манастира. Аз му казах, че нищо не може за сега да се направи. Той много страдаше и за това, че наближаваше манастирския празник, а той няма да може да е там. Аз му казах, че от полицията ни са казали да не предприемаме никакви мерки за сега тъй като има възможност да се стигне до сблъсъци между хора от двата синода. Отец Стефан само дълбоко въздишаше и нищо не ми каза. Не ми каза и нищо и в съботата преди да замине за манастира. И на мен не ми беше казал, че има намерени да ходи там. За последен път го видях в неделя след вечерната молитва в църквата. Това беше около 17.00 часа. Той си отиде до къщи. Аз останах в църквата. Когато се прибрах в къщи не го открих. Открих само на масата в кухнята бележка с неговия почерк. В нея пишеше: "Не ме чакай. Тази нощ няма да се прибера", т.е. Не тази нощ а само "няма да се прибера". Аз предположих, че е отишъл към манастира. Не съм чула той преди това да се е уговарял с някого да ходи там, или пък да ми е казал, че има намерение да ходи на този манастир.

На другия ден чак в 21.30 научихме, че отец Стефан е убит. Стана ми мъчно, че цяло банско вече знаеше а никой не ни беше казал. Научих от братовчед на снахата ми.

Въпрос: Знаете ли в какви отношения отец Стефан се намираше със Борис Еринин и Малин Сакарев.

Отговор: Със Сакарев почти не са се виждали или поне аз не знам за такова нещо. Даже знам, че Сакарев е бил в чужбина.

Борис еринин постоянно когато го видеше него а и мен ни казваше. "Айде, минете към синода на Максим." Т.е. постоянно се заяждаше с него и мен. Заставаше пред църквата в която служеше съпруга ми и караше богомолците да не влизат в нея. Казваше им да не влизат в тази "осквернена църква".

Преди около една година отец Стефан минал по улицата на която живее Борис. Той го видял и му казал: "Отец Стефан не минавай през нашата улица, не мога да те гледам". Той му отговорил да си завърти главата на друга страна, след като не може да го гледа. С две думи отношенията им бяха доста изострени. Най вече тези отношения бяха продиктувани от отношенията между представителите на двата синода. Много

18/4/97

неща станаха между тези хора от синодите. С две думи имаше непримиримост в отношенията им.

Това мога да намя по случая.

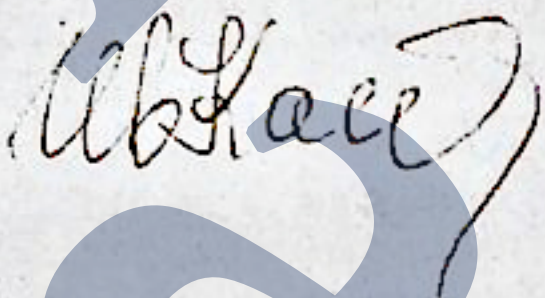
Предоставям Ви молба с която искам да бъде конституирана като гр. ищец по делото срещу обвиняемите по него.

Горното е вярно, правилно е записано и за верността му се подписвам.

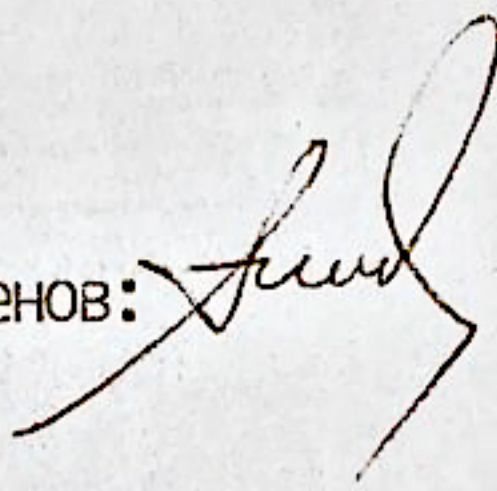
Разпита приключи в 13.05 часа.

Адвокат Ненов: Нямам въпроси:

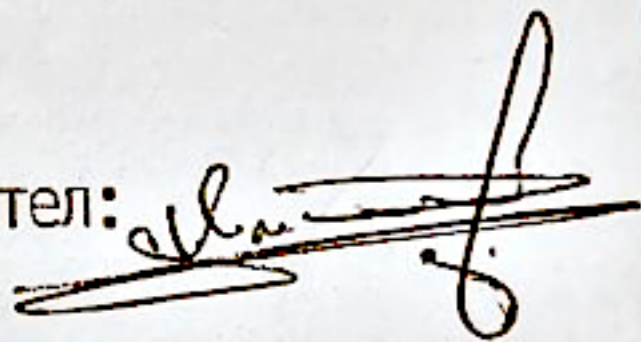
Свидетел:

Адвокат Ненов:

Следовател:

ПРОТОКОЛ

за разпит на свидетел

Днес, 11.09.2002 19... г. в гр. Благоевград, област...
... подписаният Людмил Коюмджиев
... следовател при ОСЛС - Благоевград гр. ...

... на основание чл. чл. 92 и 93 от НПК, разпи-
тах в качеството на свидетел по сл. дело № 53/2002 г. ... г., по описа на
ТСЛО - гр. Разлог гр. ...

лицето: НАТАНАИЛ ИВАНОВ КАЛАЙДЖИЕВ

българин, български гражданин, неженен
висше, Неврокопска митрополия, неврокопски митрополит
Гр. Гоце Делчев, ул. Гоце Делчев - 1, ЕГН: 5211163480
адрес, ЕГН)

Уведомен съм за задължението ми, при повикване да се явя пред следствените орга-
ни да изложа добросъвестно и точно всичко, което ми е известно по делото за отговор-
ността, която нося при отказ да дам показания, за съзнателно потвърждаване на неисти-
на или затаяване на истината, както и за разгласяване на материалите по предварител-
ното производство без разрешение от прокурора — чл. чл. 95, 96 и 179 от НПК, чл. чл. 290
ал. 1 и 360 от НК.

СВИДЕТЕЛ: *Натанайл Иванов*

Уведомен съм за правото ми да се ползувам от бележки, да правя поправки, допълне-
ния и възражения по протокола ми за разпит, както и да дам саморъчни показания — чл.
чл. 97 и 102 от НПК.

Уведомен съм и за обстоятелството, че нямам задължение да дам показания по въп-
роси, отговорите на които биха уличили в извършване на престъпление мен, мои възходя-
щи, низходящи, братя и сестри или съпруг — чл. 96, ал. 1 от НПК.

СВИДЕТЕЛ: *Натанайл Иванов*

Разпитът започна в 15.50 ч. м. На зададените въпроси свидетелят отговори
ВЪПРОС: Призован сте като свидетел по сл.д. № 53/2002 г.
както следва:

по описа на ТСЛО - гр. Разлог, обвиняеми по което са Малин Борисов
Сакарев и Борис Ангелов Еринин. Познавате ли тези лица и ако ги
познавате в какви взаимоотношения се намирате с тях?

ОТГОВОР: Познавам Малин Сакарев от обучението ми в Семи-
нарията. С него не съм в близки отношения. Борис Еринин също го
познавам покрай сина му Ангел, който учеше и завърши богословие
в Атина. Бил съм им на гости в гр. Банско. Други взаимоотношения с
него нямам и не съм имал.

ВЪПРОС: Разкажете ми под формата на свободен разказ какво
знаете за случилото се на 21/22.07.2002 г.

ОТГОВОР: Не мога да твърдя с категоричност коя е причи-
ната за случилото се, но по повод него мога да кажа следното:
Никога Българската православна църква не е отстъпвала свои имоти
на хора, отпаднали от църквата. В този смисъл не мога да твърдя,
че и манастирът "Св. Пантелеймон" е бил собственост или владян за-
конно от други лица извън Българската православна църква. Миналата
година преди празника "Св. Пантелеймон" аз и свещеници от Невро-
копската епархия и по-точно от Разложката духовна околия отидохме
за да служим, т.е. отидохме до манастира, тъй като преди това,
бяхме поканени от пазача Георги Аврамов, за да се уточним как
ще се осъществи службата за празника. По-точно се възмъ разбрахме
след като отидохме на самия манастир. Георги Аврамов каза, че е съг-
лане да бъде официално назначен за домакин на манастира, даде си
данните и аз издадох заповед за назначаването му. Отидохме на
самия празник, в навечерието на самия празник, но църквата в ма-
настира беше заключена и ние отслужихме полагащото се богослужение
пред самата църква в двора на манастира. След като приключи служ-
бата бяхме помолени от г-н Калинков - полицай в РПУ - Банско да
отидем на среща при началника на РПУ. Аз отидох, като там беше и
Гавриил, представящ се за Неврокопски митрополит, заедно с няколко
свещеника, поддържащи джипа. Аз също бях с няколко свещеника.
Господин Сланчев ми помоли да не ходим на другия ден и да отстъпим
манастира на Гавриил, за да служат те там. Аз не се съгласих, тъй
като по каноните на църквата това означава, че отстъпвам църковен
имот на други. На другия ден, на самия празник, аз и свещениците ми
отидохме до манастира, но и входната врата на същия беше заключена.
Това ни принуди и проведохме службата извън манастира, извън сградата.
Тази година на 16 юди свещеници от Разложката духовна околия
са отишли в манастира и предупредили Георги да даде ключовете, за да

+Невръзки м. Натан

колко е било точно часа не мога да Ви кажа. Обади ми се отец Малин Санарев. Каза ми: "Дядо Влада, снощи стана инцидент пред манастира, към 22.00 часа там е пристигнал отец Стефан Камберов, който е бил извън манастира. Отец Камберов и ^{Борис} ~~откаж~~ Еринин се събра извън манастира и аз ги разтървах. След отец Стефан тръгна към с. Добринице и аз го проследих по-късно. Намерих го паднал на пътя, може и да е умрял. Да му окажем помощ. Искам да дойде отец Никола Мунин с джипа." Аз му казах: "Кажи какво сте направили, какво е станало. Защо не ми изпълнявате разпорежданията, защо излизате извън манастира. Какво е сатанало, пак го попитах. Знаете ли, че ако действително е умрял, деветгодишната ми работа я унищожавате." Всичко това му го казах с тон на ядосан човек. Малин говореше спокойно. Той ми отговори: "Ти, остави сега това. Даиде да помогнеме." Може да съм казал и още нещо, но сега не мога да си спомня, като всичко е било все в този дух. След това се обади на отец Янко Русков. Телефонът му беше на гласова поща. Обадих се на отец Никола Мунин. Попитах го какво е станало снощи. Той ми каза: "Стана инцидент, били са се. И какво е точно станало не знам." Казах ме, че отец Малин ми се е обадил и му казах да отиде с джипа да намерят Камберов и да му помогнат. Затворих телефона, но не бях спокоен и започнах да мисля повече. Обадих се за втори път на отец Мунин. Попитах го къде е отец Янко и той ми каза, че е там и може да ми го даде. Попитах го и отец Янко какво е сатанало. Каза ми, че са чули вечерта шумотевица и с двама свещеници отишли до аязмото, там нямало никого, той се върнал обратно, а другите двама отишли напред по пътя. Също така ми каза, че са разтървали отец Малин от отец Стефан, за да не се бият. Върнали са се обратно в манастира, но отец Малин след известно време отново напуснал манастира. Казах на отец Янко, че отец Малин ми се е обадил по телефона и какво ми е казал. Лично на отец Янко му казах никога да не излиза от манастира и да ходи където и да било. Отец Никола Мунин да не излиза с джипа, защото в тази неизвестност не се знае какво може да се случи. Казах да се обадят и изпратят Бърза помощ. Това беше разговор с тях.

След тези разговори отново ми се обади отец Малин. Попита ме какво става с отец Никола и защо не идва с джипа. Отговорих му, че джипът няма да ходи никъде и никога няма да излиза от манастира. Казах му, ако действително отец Стефан е умрял и когато сте спряли там няколко човека около него, кой ще доназва че не сте виновни вие. Казах м, по-добре да се обадят на Бърза помощ, има доктори, те по-ще му помогнат и е по-лесно да се обадят от населено място за Бърза помощ, отколкото да идва джипа от манастира и в него да почине отец Стефан. Това ще доведе до усложняване на нещата. Това беше разговор с отец Малин. Казах му още; Както и на всички свещеници след това: "Кой каквото е направил и

+Невръзки м. Натан

11.09.2002 г., Благоевград

се направи опис на имуществото, за да има отговорност и кой отговаря за него. Жой не им дал ключовете, като им казал, че ги е загубил някъде в гората, а им дал бормашина, за да разбият катинара, като даже им помагал. При направения опис впоследствие на инвентара, се е подписала Калина, която е чистачка там и като материално-отговорно лице. Всичко това е станало на 15.07.2002 г. - понеделник. Мене тогава ме нямаше, бях в гр. Русе. Но за тези действия на свещениците аз бях издал заповед, с която се целеше най-вече да се носи отговорност за имуществото на манастира. На 17.07. /сряда/ лично отидох в манастира "Св.Панталеймон", за да се запозная лично с обстановката и да имам представа за положението там. това стана вечерта. Всичко беше нормално, имаше гости на манастира. Там бяха и отец Русков, Санарев, Мунин, Джолев, Белчин и Калайджиев, и отец Иван Обецанов.

Сутринта някъде след 03.00 часа от стаята си чух познат глас, погледнах през прозореца и видях, че под черешата на масата седят Калин и Георги Аврамов. Понеже Калина не дочува, Георги говореше по-високо. Неволно станах свидетел на техния разговор, при който Георги назоваше следното: "Аз дойдох с един приятел, с неговия мотор, като нося част да оправя моя мотор. Той си отиде. Насам идва една група младежи, които дойдох да ги посрещна. Ще се прибера с мотора. Кучето съм го затворил. До неделя ако полицията и прокуратурата не ги изхвърлят от манастира /става въпрос за нашите свещеници/, то в понеделник ще дойдем с един рейс народ, ще ги пребием и извърлим." Това е, което чух. Впоследствие, след като разговаряхме по организационни въпроси за празника, предупредих свещениците за това, което съм чул от Георги. Казах им, че ще има провокации, да не обръщат никакво внимание, да затворят вратата на манастира и да стоят там и да ме уведомяват за това какво става. Предупредих свещениците да не допускат Борис Еринин там, тъй като знаех, че той миналата година е бил бит от свещениците в храма "Св.Троица" в гр. Банско, а излязъл след това виновен, тоест го изкараха виновен и с цел да не използват другите това нещо, казах да не идва в манастира. Като в същото време да сезират полицията в Банско за това, което може да стане. Мисля, че такива писма до полицията и до кметството в с. Добринище са направени. И след това се прибрах в Митрополията.

На 22.07. сутринта си бях в манастира в ср.Хаджидимово, където по принцип отсядам. Там камбаната бие около 07.00 часа всяка сутрин. Мобилния ми телефон иззвъня преди да е била камбаната, но

+ Аврамовски кт.Натан

+Невръзки м-т Натанас
"Щом искате да се закълна, заклевам се", като сложи ръката си върху Библията. каза ми също че иска и адвокат. Отговорих, че аз адвокат не мога да му осигуря, защото не съм пращал никой никъде, за да върши безобразия и престъпления.

Също разговарях и с Борис Еринин. Той ми каза, че отец Малин е бил отец Стефан, а той ги е разтървавал при аязмото. По-нататък по пътя отец Малин пак е започнал да бие отец Стефан, но вече Борис не могъл да ги разтърве, защото е бил по-възрастен от отец Малин-. Тогава дошли и двама свещеници, които са разтървали Малин от отец Стефан. Каза ми, че е изпратил отец Стефан за с. Добринище и по пътя даже му предложил помощ, като разговаряли иза тените взаимоотношения. Разговорът им е бил спокоен, предложил му да го изпрати до Добринище. Но отец Стефан казал, че сам ще си отиде. След това той се е върнал с другите. Борис Еринин пред мене не ми е казал, че е удрял отец Стефан, а само, че го е изпратил и му е предложил помощ.

Борис Еринин за това, че казваше истината целуна Библията и то го направи с по-голямо благоговение отколкото Малин. По съдия начин разговаряме и пред полицаите. В тяхно присъствие и двамата се заклеха в Библията.

ВЪПРОС: Уговаряли ли сте се по телефона с отец Янко Русков, да не се споменава на другите свещеници за случилото се с отец Стефан?

ОТГОВОР: На отец Янко му казах: "Докато не се изясни случая да не се говори и да не излиза никой от манастира."

ВЪПРОС: А попитахте ли тогава отец Янко дали Борис Еринин е в манастира?

ОТГОВОР: Да, попитах го. Той ми каза, че е там. Аз му казах нали ви казах че този човек не трябва да го допускате горе. Той ми каза, че Борис Еринин е отишъл там да пази сина си отец Ангел ако има някакви нападения.

АДВ.МИХАЙЛОВА: Нямам въпроси.

Искам да допълня към Горното, че освен, че аз чух от Георги Аврамов за заплахата за разправии и изхвърляне от манастира, във втроника на 16.07.2002 г. и други свещеници са чули същите думи от него. Това е станало в разговор между тях и него.

Искам да Ви предоставя и заповедтта с която отец Малин Сакареев назначен за свещеник в село Обидим, община Банско. Едната е изписана с ръкописан текст а едната е препис, който е подписан от мен или от секретаря.

Това мога да Ви кажа по случая.

Горното е вярно, правилно е записано и за вярността му се подписвам.

Свидетел: *+Невръзки м-т Натанас* АДВ. Михайлова: *[подпис]*

Следовател: *[подпис]*

11.09.2002 г., Благоевград

ако се докаже вината му, да си носи отговорността." Искан да допълня, че подробностите относно станалото ми бяха донесени по телефона от отец Янко, като той ми се обади от неговия телефон. Съдия ден ходих до София в Комисията по вероизповедания, като преди това спрях в гр. Банско и отидох в Полицията. Там видях сведения и ги попитах какво точно е станало. Те ми обясниха и това, което по-горе казах. През това време дойде служител от полицията и ме помоли ако мога да се кача при началника им, аз се съгласих, тъй като и аз имах желание да се срещна с него. Вече се знаеше, че отец Стефан е починал. С някой през деня разговарях, но кой точно не си спомням и от него разбрах че е починал отец Стефан и му е направена аутопсия и че е намерен по пътя за манастира и т.н. С него проведох разговор и той ме попита дали искам да се срещна със заподозряните и задържаните за убийството на отец Стефан. Тогава разбрах, че отец Малин и отец Борис Еринин са задържаните. ~~Срещнах се насаме с отец Малин в една от стаите в РПУ. Разговарях с него за случилото се. Бях доста афентиран от случилото се. И отначало може и да не съм бил и прав, но му казах: "Вземи и си признай това, което си направил."~~ Той тогава ми каза, че не го е направил той, но като се е прибирал към Добринище, го е намерил на пътя мъртъв и го е издърпал встрани от пътя. Аз даже го провокирах да ми каже точната истина, като му казах, че телефоните са записани от Полицията, имах предвид проведените ни разговори сутринта. Тогава аз му казах: "Отец Малине, може би си изнервен от служилото се с твоето семейство /като имах предвид смъртта на сина му/, може би си изпаднал в умопомрачение, защото по телефона сутринта ми каза, че си проследил отец Стефан, а и търсеше помощ, а сега ми казваш че си го открил мъртъв. ~~Защо искаше да се изпрати джипа, за да помагаме."~~ Той ми каза: "Не знам какво съм ти казал. Жена ми трябваше да пътува за Русия. Затова се върна от манастира, за да оправям някакви билети." Казах му още, че ако той е убиецът повече не може да бъде свещеник, но след като си изтърпи наказанието, може да работи като клисар или като певец в църквата, ако няма друго препитание. Той тогава ми каза: ~~"Добре, насила ли искате да си призная, че съм виновен и да поема вина."~~ Аз тогава му казах, че насила не искам никой да поема вина, а да направи всичко по съвест. Същите тези думи той ги каза и пред началника Сланчев и пред друг служител там, който не познавам. Те ми се представиха, но не съм им запомнил имената. Искан да допълня още, че предоставих на отец Малин Библия, че ще се закълне пред мене, че ще говори истината. Той сложи ръката върху Библията и каза:

+ Невракопски м-т Н. Каланджиев

щом искате да се закълна, заклевам се", като сложи ръката си върху Библията. каза ми също че иска и адвокат. Отговорих, че аз адвокат не мога да му осигуря, ~~защото не съм правал никога никъде~~ за да върши безобразия и престъпления.

Също разговарях и с Борис Еринин. Той ми каза, че отец Малин е бил отец Стефан, а той ги е разтървавал при аязмото. По-нататък по пътя отец Малин пак е започнал да бие отец Стефан, но вече Борис не могъл да ги разтърве, защото е бил по-възрастен от отец Малин-. Тогава дошли и двама свещеници, които са разтървали Малин от отец Стефан. Каза ми, че е изпраил отец Стефан за с. Добринище и по пътя даже му предложил помощ, като разговаряли иза тените взаимоотношения. Разговорът им е бил споноен, предложил му да го изпрати до Добринище. Но отец Стефан казал, че сам ще си отиде. След това той се е върнал с другите. Борис Еринин пред мене не ми е казал, че е удрял отец Стефан. а само, че го е изпратил и му е предложил помощ.

Борис Еринин за това, че казваше истината целуна Библията и то го направи с по-голямо благоговение отколкото Малин. По същия начин разговаряме и пред полицаите. В тяхно присъствие и двамата се заклеха в Библията.

ВЪПРОС: Уговаряли ли сте се по телефона с отец Янко Русков да не се споменава на другите свещеници за случилото се с отец Стефан?

ОТГОВОР: На отец Янко му казах: "Докато не се изясни случая ~~да не се говори и да не излиза никога от манастира.~~"

ВЪПРОС: А попитахте ли тогава отец Янко дали Борис Еринин е в манастира?

ОТГОВОР: Да, попитах го. Той ми каза, че е там. Аз му казах нали ви казах че този човек не трябва да го допускате горе. Той ми каза, че Борис Еринин е отишъл там да пази сина си отец Ангел ако има някакви нападения.

АДВ. МИХАЙЛОВА: Нямам въпроси.

Искам да допълня към горното, че освен, че аз чух от Георги Аврамов за заплахата за разправии и изхвърляне от манастира, във втроника на 16.07.2002 г. и други свещеници са чули същите думи от него. Това е станало в разговор между тях и него.

Искам да Ви предоставя и заповедтта с която отец Малин Сакарев назначен за свещеник в село Обидим, община Банско. Едната е изписана с ръкописан текст а едната е препис, който е подписан от мен или от секретаря.

Това мога да Ви кажа по случая.

Горното е вярно, правилно е записано и за вярността му се подписвам.

Свидетел: *Неврък-на-по-Катина* АДВ. Михайлова: *Михайлова*

Следовател: *Следовател*